

ЕЛЕГИЈА

над телом
пусти ме да загрлим рукама
кад падају на дно воде
грлим задржавајући дан
пре него што оде у електроне
кад ме ниједна једначина
не буде могла сабрати
молим те пусти још једном
да удахнем и препустим се људскости
поништавам је
али пусти молим те само сад нека буде ту
за све тренутке кад те не буде
кад испариш у капима испод точкова
чујем твој глас иза врата која не отварам
сада се већ не дам преварити да од тебе допире
иза њих ходник ће се издужити до тог града
на листу кише у којем спаваш
у ту пустињу у оку гуштера у којем дишеш
у вртлог луна-паркова у очима деце
коју никада нисмо имали
допусти ми да прежалим густину
што ми лежи међу крајницима
и капље кад нико не гледа
између речи саучешћа што ти долазе из углова

надам се да се нећу докотрљати
да ти кажем ко ме је обезглавио

ШЛАПЕ

излете сећање из ормара
времена која не припадају мени

у гладним годинама када се тетка родила
млинови нису радили и крава је била мршава
деда је мотао кожу и правио обућу
исто за сиротињу
то је било пре него што је отишао код немца
могао је у рудник
али није хтео жив у земљу

танки љубичасти џемпер се савио преко шипке као гимнастичар
бели миљеи, јастучница и дека су се смотали у салто

направио је кућу у којој није живео
није знао да ће живот у туђој кући у туђој земљи
избегличка изолованост и одбаченост много година касније
бити исти као рад у руднику

тракасте коже припадају маминим родитељима

тад је пио
баба је сладила кафу дијабетичарски
пила јогурт са лековима
што сад и мама ради
и мислила о свима нама
расутим кликерима
без квадратуре у коју бисмо могли да се завучемо
на југословенским пољанама

миришем је као оног лета
кад сам се пружила по степеништу од недостајања
њихове босе кости сада љубе жегарску земљу
да нема шлапа у врху ормара
ствари би могле да буду било чије

ПРАВИЛА КОНТРАЦЕПЦИЈЕ

треба остати трудан
донети нешто у овај свет
направити кичму кад се истроши од јахања
или купити љубав логаритамски пробрану
треба нешто учинити

ми што смо неспремни
да дарујемо празнину
скупићемо гаће и покрити се преко главе
да нас случајно нешто не оплоди
јер ако не закмечи или повуче за сису
не рачуна се.